

وضعیت جسمانی شهاب حسینی

خواب است

یکی از رسانه‌های کشور، صبح روز گذشته اخباری را مبنی بر سکتته قلبی شهاب حسینی بازیگر سینما و تلویزیون منتشر کرده بود که این خبر از سوی همسر وی و محمد هادی کریمی رد شد. شهاب حسینی بر اثر خستگی و احساس درد در قفسه سینه در یکی از بیمارستان‌های تهران در بخش اورژانس بستری و روز گذشته نیز ترخیص شد.
برچهر قنبری، همسر شهاب حسینی در گفت‌وگو با مهر با اشاره به این مطلب که شرایط جسمی این بازیگر خوب است، گفت: عصر روز سه‌شنبه شهاب حسینی به دلیل تنگی نفس به بیمارستان فوق تخصصی نیکان منتقل شد و زیر نظر پزشکان قرار گرفت. وضعیت جسمانی همسرم در حال حاضر خوب است و پزشکان اجازه ترخیص او را داده‌اند. در همین راستا محمد هادی کریمی از دوستان و همکاران شهاب حسینی در پروژه سینمایی «طیقه وسط» با تکذیب خبر سکتته شهاب حسینی بازیگر سینما و تلویزیون گفت: شهاب حسینی این روزها به دلیل فشار کاری زیادی که داشت، کمی احساس خستگی و بی‌حالی می‌کرد و همین مساله سبب شد شب گذشته را در بیمارستان بستری شود تا شرایط جسمی او به حد نرمال برسد. وی تاکید کرد: شهاب حسینی دچار سکتته قلبی نشده، من روز گذشته به دیدن او در بیمارستان رفتم و خوشبختانه در شرایط جسمی مناسبی قرار داشت. او در حال حاضر در بیمارستان فوق تخصصی بستری است و بزودی مرخص خواهد شد. کریمی در پایان تاکید کرد: شهاب حسینی نیاز داشت در بیمارستان بستری شود و بررسی‌های لازم را برای وضعیت فیزیکی‌اش داشته باشد.

■ ■ ■

نرگس آبیار در کن مطرح کرد

«شبار ۱۴۳»، ارتباط خوبی با مخاطبان خارجی برقرار کرده است

نرگس آبیار، کارگردان کشورمان که این روزها در کن فرانسه بسر می‌برد درباره سینمای ایران در این جشنواره گفت: خریداران و فیلمسازان مختلفی که برای دیدن فیلم «شبار ۱۴۳» به بازار کن آمده بودند ارتباط خوبی با آن برقرار کردند. براساس این گزارش، نرگس آبیار درباره بازتاب نمایش «شبار ۱۴۳» در بازار فیلم جشنواره بین‌المللی کن در گفت‌وگو با سینماپرس گفت: با اینکه ۱۰ دقیقه آخر فیلم بدون صدا پیش شد اما تماشاگران را تحت تأثیر قرار داد. در میان تماشاگران یک اثری در ترکیه به من گفت نگاه زنانه قابل ستایش است و در حقیقت اعتقاد داشت نوع میزانسن و حرکت دوربین همه در خدمت انتقال حس زنانه فیلم به مخاطب بوده است. وی ادامه داد: تعداد دیگری از بینندگان خارجی معتقد بودند که «شبار ۱۴۳» زبان جهانی دارد و آنچه مهم است ارتباط مخاطب جهانی با فیلم است.

خوشبختانه کسی از مخاطبان خارجی سالن را ترک نکرد و بیاد دارم خانمی از جشنواره هاوایی می‌گفت حتماً با پیش‌کننده فیلم درباره نمایش آن صحبت خواهد کرد. وی افزود: برای نمونه یک فیلمساز کلمبایی پس از نمایش گفت که «شبار ۱۴۳» را یاد زلن شیلیایی انداخت که درانتظار فرزندانش مانده بودند و اضافه کرد که فیلم او را یاد جنگ‌های داخلی کشور خودش می‌اندازد. آبیار درباره فرصت‌هایی که کن می‌تواند برای سینمای ایران داشته باشد، گفت: حضور من در جشنواره کن خیلی خوب بود، همینطور فیلمسازهای برگزیده جشنواره فیلم فجر که شرکت داشتند تجربه خوبی را سپری کردند. وی افزود: باید فیلمی ساخته شود که تمام دنیا بتواند با آن ارتباط برقرار کند تا مخاطب بیشتری داشته باشد و لذا از سازمان سینمایی برای ترتیب‌دادن این برنامه جهت حضور فیلمسازان تشکر می‌کنم. آبیار با اشاره به حضور سینمای ایران در بازار گفت: چتر سینمای ایران مکان خوب و آبرومندی بود اما طی سال‌های گذشته بیرون محوطه بازار، محلی برای سینمای ایران با عنوان «چادر» بود که سینمای ایران چند سالی است که آن را از دست داده است. به نظر وجود آن خیلی لازم است چرا که برخی ایرانیان برای انجام فعالیت‌هایشان غرفه ندارند و با این وجود چتر اسمال نمی‌توانست همه‌افراد را تحت پوشش خودش قرار دهد و اگر تمهیداتی برای برپایی دوباره آن انجام شود، کمک‌کننده خواهد بود. وی درباره نمایش برخی فیلم‌های ضدایرانی در جشنواره‌های خارجی خاطرنشان کرد: در سال‌های گذشته اثری را در جشنواره کن داشتیم که نگاه سیاسی در آن نبود ولی در مقابل فیلم‌های ضدایرانی هم حضور داشتند و کن هر از گاهی نگاه سیاسی خودش را دنبال می‌کند. باید تلاش کنیم که جایگاه خودمان را در این جشنواره‌ها پیدا کنیم تا نگاه جهانی‌مان تقویت شود اما اگر حضور نداشتیم باشیم بالطبع به آن‌ها کشیده می‌شویم و آثارمان هم دیده نمی‌شود. ما باید در سطح جهان مخاطب خودمان را پیدا کنیم. وی در پایان درباره فیلم‌هایی که در این جشنواره دیده است، گفت: در میان ۴ فیلمی که دیدم فیلم «هورس من» از «لمیلیا جونز» را خیلی دوست داشتم.

■ ■ ■

۳ فیلم مجوز نمایش گرفت

جلسه شورای پروانه نمایش فیلم‌های سینمایی برگزار شد. در این جلسه مجوز نمایش ۳ فیلم «مروز» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی رضامیر کریمی، «برف» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی مهدی رحمانی و «بچه‌ها قدم» به طور کامل بی‌حجاب است و کارگردانی کیومرث پوراحمد صادر شد.

با کمال تاسف باید اذعان کرد که آنچه امروز و در سال ۲۰۱۴ از «پلیس آهنی» باقی مانده عبارت است از فوتورمانی بسیار ساده و سطحی و نازل همراه با نوعی قهرمان‌پروری کلیشه‌ای و دمده و بهره‌گیری صرف از جلوه‌های ویژه کامپیوتری که برآیندشان، به سبب ضعف مفراط در فیلمنامه و میزانسن، بیشتر به بازی کامپیوتری مشابهت یافته تا یک فیلم سینمایی. البته اینکه «پلیس آهنی» ژوزه پادایلا مطلقاً از شور و حرارت «پلیس آهنی» پل ورهوفن برخوردار نیست، تنها نشان دهنده یک روی سکه است. روی دیگر سکه هنگامی نمایان می‌شود که با گزاره‌ای به نام سینمای قرن بیستم و یکم مواجه می‌شویم. بی یاد نبریم که «پلیس آهنی» ورهوفن، متولد همان دهه‌ای بود که آثاری همچون «جنگ ستارگان» و «هراگشت به آینده» و «ای-تی» در آن آقایی می‌کردند و منتقدان فیلمی همچون «سوپرمن ۲» را به مثابه یک قدیس می‌ستودند. پیشرفت تکنولوژی در آن دهه با آنچه امروز رخ داده قابل قیاس نبود و از این رو، نفس به‌کارگیری جلوه‌های ویژه در آن دهه، به خودی خود موهبت محسوب می‌شد. اما امروزه که «جنگ ستارگان»‌های قرن بیستم و یکم، تنها به سبب تداعی نوستالژی دهه‌های ۷۰ و ۸۰ مورد اقبال قرار می‌گیرند و نسخه‌های به مراتب پیشرفته‌تر «سوپرمن» در نهایت با نمره‌های متوسط رو به خوب منتقدان بدرقه می‌شوند و هواداران بازی‌های کامپیوتری با «پلی استیشن ۴» دست و پنجه نرم می‌کنند و «ویندوز ۹» تا کمتر از یک سال دیگر به بازار عرضه می‌شود، این میزان تکیه و تاکید گسترده پادایلا بر به‌کارگیری از جلوه‌های ویژه و تقویت اثرات

گروه فرهنگ و هنر: محمد حیدری که پیش از این در موسسه فرهنگی اکو فعالیت داشت و از مدیران تئاتری کشور به شمار می‌آید، زمان تحویل اتاق ریاست سازمان سینمایی به حجت‌الله ایوبی، یکی از همراهان نزدیک رئیس سازمان بود. او سابقه زیادی در حوزه تئاتر دارد و در دوره‌های مختلف کارگردانی اختتامیه تئاتر فجر را برعهده داشت. حیدری مدعی است شناختش از سینما کم نیست. او به عنوان مشاور عالی و نماینده رئیس سازمان در امور جشنواره‌ها و اصناف از حجت‌الله ایوبی در ماه‌های اولیه حضور ایوبی در سمت رئیس سازمان سینمایی حکم گرفت. او در گفت‌وگویی با یکی از خبرگزاری‌ها تاکید کرده است: جشنواره‌های بسیار زیاد و متنوعی در حوزه سینما برگزار شده و می‌شود و هر سال هم به تعداد آنها اضافه می‌شود. این در حالی است که یک سیاست مشخص کلی و راهبردی برای این جشنواره‌ها وجود ندارد. او در بخش دیگری از این مصاحبه علاوه بر تعداد جشنواره‌ها معتقد است باید در روند برگزاری جشنواره‌ها بازنگری صورت گیرد: صرف برگزاری جشنواره برای یک جشنواره اهمیتی ندارد. اگر نگاه

نگاهی به بازسازی مجدد فیلم پلیس آهنی

فیلمی ورشکسته با چاشنی گزینه‌های روی میز!

کاره قادری

بخش نمایشی، بی‌آنکه اساساً بخش درام، محل و مجالی برای عرضه شدن بیابد، بسیار ناشیانه و نابخردانه به نظر می‌رسد. تا جایی که فیلم، حتی در باکس آفیس نیز توفیق چندانی کسب نمی‌کند. عیب‌تر آنکه ظاهراً پادایلا به این حقیقت تاریخی که برتری یک اثر سینمایی را نه صرفاً تکنیک، بلکه تلفیقی متوازن از تکنیک و لحن و بیسان رقم می‌زند، هیچگونه توجهی نکرده و در نتیجه، اثری را آفریده که بزرگ‌ترین اغماض به آن توسط هر منتقدی، نقدش و بزرگ‌ترین مجازات برای آن توسط هر مخاطبی، تماشایش است. ۱۰ دقیقه ابتدایی‌اش، علناً فیلم نیست بلکه حاکمتر بلکه حاکمتر در مقام یک بازی کامپیوتری شخصی با خودافغانی متکبرانه در قالب فتح ۱۰ دقیقه‌ای تهرانی که بیشتر به کوچه پس کوچه‌های عربستان و اردن و ترکیه شبیه شده است و مردمش، فارسی را با لهجه‌های افغانی و آمریکایی صحبت می‌کنند و جملگی یاد فخر مطلق‌اند یا تورویست

افغانی و آمریکایی صحبت می‌کنند و جملگی یاد فخر مطلق‌اند یا تورویست. به اینها اضافه کنید مقادیر زیادی جلوه‌های ویژه جهت تظاهر به انفجار و دوربینی تماماً لرزان جهت تظاهر به تعلیق و تنش و احیاناً زمینه‌سازی برای خشونت. ناسف‌انگیزتر آنکه اوضاع «پلیس آهنی» پادایلا، حتی پس از آن ۱۰ دقیقه مضحک و تصنعی و زشت و پروپاگاندایی نیز تغییر چندانی نمی‌کند. در شخصیت‌پردازی، شخصیت الکس مورفی آندر بود

نگاهی به سمت‌های «محمد حیدری» در سازمان سینمایی

فتح باب چند شغله‌ها در ملغمه وزارت ارشاد

و سیاستی پشت پرکاری آن باشد می‌تواند در بدنه سینما و فیلم‌هایی که ساخته می‌شود نیز تاثیرگذار باشد. این اتفاقی است که در تمام جشنواره‌های دنیا می‌افتد و شما می‌بینید جشنواره‌هایی مانند برلین، کن و… نه‌تنها روی آثار تولیدی کشورشان بلکه روی آثار تولیدی دیگر کشورهای جهان نیز تاثیرگذارند. او در جشنواره فیلم فجر به عنوان مدیر هنری فعالیت می‌کرد. با توجه به گفت‌وگوی محمد حیدری، مسا باید از این مدیر کارآمد که مدعی است در حوزه سینما حرفی برای گفتن دارد توقع بازنگری در برگزاری جشنواره‌ها را داشته باشیم و جشنواره‌ها را تنها برای برگزاری و ارائه آمار نینیسیم. او درباره بخش در حوزه بین‌الملل هم ایده‌های بسیار خوبی دارد که در گفت‌وگوش مطرح

می‌گذرد را در این شهر به نمایش بگذارد. او با ساخت آثار قبلی‌اش چون «یروین» نشان داده است عملدانه از این شهر در آتش بهره می‌برد و با طرح موضوعات و معضلات اجتماعی در این شهر تلاش دارد فضای این شهر که شهره به دینداری است را بشکند. او علاقه فراوانی به حضور در جشنواره‌های خارجی و تشویق آن سوی مرزها دارد. اما تصمیم سازمان سینمایی و ارائه پروانه نمایش خانگی به این فیلم بدون آنکه فیلم اکران شود کار بسیار شگفت‌انگیزی است. همه علاقه‌مندان به هنر هفتم می‌دانند که سالن‌های سینما نمی‌توانند نظر مخاطبان را به خود جلب کند و درصد فروش فیلم‌ها به مراتب از سالن‌های سینما کم شده است اما فیلم در شبکه خانگی مورد توجه قرار می‌گیرد و با مبلغ کمی این فیلم در تمام خانه‌ها رسوخ می‌کند. فیلمی که اگر در ابتدای آن مجوز وزارت ارشاد نمایش داده نشود شاید مخاطب متوجه این امر نشود که فیلم با موازین اسلامی ساخته شده است یا گمان کند قبل از انقلاب ساخته و امروز در شبکه نمایش خانگی توزیع شده است. به نظر می‌رسد کارگردان اهداف خاصی را دنبال می‌کند و وزارت ارشاد هم در ارائه پروانه نمایش به فیلم توجه لازم را ندارد و به گمان خودشان با عدم اکران فیلم در سینماهای کشور، جلوی دیده‌شدن فیلم را گرفته‌اند اما با ارائه مجوز خانگی فیلم توسط مخاطبان این شبکه که گسترده‌است دیده می‌شود و کارگردان به هدف خود خواهد رسید.

همزمان با آزادسازی خرمشهر صورت می‌گیرد **اکران فیلم «چ» در دانشگاه مالزی** همزمان با سالروز آزادی خرمشهر و ایام جشن میلاد مبعث حضرت رسول اکرم(ص) فیلم سینمایی «چ» ساخته ابراهیم حاتمی‌کیا از سوی رازنی فرهنگی کشورمان روز شنبه سوم خرداد ساعت ۱۶ به وقت محلی در سالن آمفی تئاتر دانشگاه UM مالزی به نمایش در می‌آید.

■ **ادامه اکران «چ» در ۴۰ سینمای کشور** با پایان سرگروهی «چ» ساخته ابراهیم حاتمی‌کیا در سینما آزادی، اکران این فیلم در ۴۰ سالن سینمای تهران و شهرستان ادامه دارد. امیر قطبی مدیر فروش بخش شرکت فیلمیران در گفت‌وگو با ستیم، گفت: اکران فیلم «چ» در ۱۲ سینمای تهران و در مجموع ۴۰ سینما در کشور ادامه دارد و تا شب گذشته ۲ میلیارد و ۲۵۰ میلیون تومان فروش کل این فیلم بوده است. فیلم «چ» به کارگردانی ابراهیم حاتمی‌کیا از سه‌شنبه ۲۰ اسفند، اکران نوروزی خود را آغاز کرد و از روز چهارشنبه ۳۱ اردیبهشت ماه سرگروهی «چ» در سینما آزادی به فیلم سینمایی «شباح» به کارگردانی داریوش مهرجویی داده شد. فیلم «چ» آخرین ساخته حاتمی‌کیاست و در خلاصه داستان آن آمده است: همزمان با بحران شهر پاوه در مرداد ماه ۱۳۵۸ دکتر مصطفی جمران به عنوان معاون دولت موقت در امور انقلاب به همراه سرستپ فلاحي، فرمانده وقت نیروی زمینی ارتش وارد شهر پاوه می‌شوند تا با اوضاع و امور سرکشی کنند. در این میان گروه اصغر وصالی به عنوان فرمانده نیروهای مردمی که به دستمال سرخ‌ها معروف بودند، تنها مدافعان شهر پاوه محسوب می‌شوند.

رونمایی از مستند سینمایی «حجاب، راه رستگاری» بحرانی

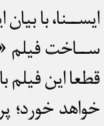
مستند سینمایی «حجاب، راه رستگاری» که نخستین اثر سینمایی مستقل درباره مفهوم قرآنی حجاب به شمار می‌رود، به‌طریق دیجیتال و با استفاده

از جلوه‌های ویژه رایانه‌ای ساخته شده و در هر بخش آن روایتی از مفاهیم قرآنی حجاب برای مخاطب ارائه می‌شود. بنابر اظهار نظر کارگردان، در این مجموعه سعی شده است با نگاهی نو، مفاهیم قرآنی و احادیث انماطه‌پار(ع) درباره حجاب، عفاف، حیا و حفاظت از و جواهرات زنانه به زبان تصویر بیان شود، به گونه‌ای که با ایجاد حس و درک متفاوت از کلیشه‌های رایج در یک فضای مناسب به تفهیم معنای واقعی حجاب بپردازد. هدف از ساخت این مستند، ارائه منظری قرآنی و به دور از هر گونه افراط و تفریط نسبت به مفهوم حجاب است و اینکه حجاب مختص بانوان نیست و صرفاً به پوشش منحصر نمی‌شود. آیین رونمایی از مستند «حجاب، راه رستگاری» با حضور عوامل فیلم و شخصیت‌های سیاسی و فرهنگی، سینماگران و نمایندگان رسانه‌ها ساعت ۱۸ روز دوشنبه آینده در آستانه مبعث حضرت رسول(ص) آغاز خواهد شد که علاوه بر نمایش مستند مذکور کارگردان این پروژه در سخنانی کوتاه درباره روند تولید آن صحبت خواهد کرد. سرپال ۲۰۰ قسمت با محوریت حجاب از سوی گروه یاد شده در دست تولید است که مراحل پایانی خود را طی می‌کند.

لطیفی «روای من برزیل» را می‌سازد

محمدحسین لطیفی به حاشیه‌های بوجود آمده برای پروژه «روای من برزیل» و «بیار دوازدهم» پاسخ داد. این کارگردان در گفت‌وگو با

ایسنا، با بیان اینکه کار اصلی من در حال حاضر ساخت فیلم «روای من برزیل» است، گفت: قطعاً این فیلم با شروع جام‌جهانی در برزیل کلید خواهد خورد؛ پروژه‌ای که رسماً از سوی سازمان سینمایی، بنیاد سینمایی فارابی و وزارت ورزش و جوانان حمایت می‌شود. وی ادامه داد: قرار بود فیلمبرداری این کار همزمان با اردیبه تم ملی در ارتش آغاز شود که دوستان علاقه‌مند نبودند ما به این کشور برویم، رفسا را ترک کردند و به هدف‌شان هم رسیدند اما کار را رسماً از برزیل آغاز خواهیم کرد و در ایران ادامه می‌دهیم. لطیفی درباره پروژه «بیار دوازدهم» نیز اظهار کرد: برای آن مجموعه به دلیل اینکه علاقه‌مند بودم بازیگران در کنار تیم ملی حضور داشته باشند، پذیرفتم مدیریت هنری آن را برعهده بگیرم. همین حضور من در دو پروژه باعث شده است، خبرنگاران این دو را هم ربط دهند. وی افزود: سرمایه‌گذار پروژه «بیار دوازدهم» آقای هومن طالبی است که قرار است مشکلات آن را حل کند و سینجاد هاشمی هم به عنوان تهیه‌کننده پیگیری این کار است و چون مدیریتی با من نیست، خودشان باید پاسخگوی حاشیه‌های پیش‌آمده باشند. خود من هنوز از حضور در این پروژه انصراف نداده‌ام و همه چیز بستگی به مدیریت دوستان دارد. محمدحسین لطیفی بار دیگر تاکید کرد: کار اصلی من با فیلم «روای من برزیل» خواهد بود که بی‌حاشیه و آرام کارش انجام می‌شود و قرار است با تیم ملی عازم برزیل شویم. اسامی بازیگران نیز بزودی در نشستی اعلام خواهد شد.